

gennem en Aarrække, og Gødningsforholdene ikke bliver godt ordnet, vil der her komme store Vanskeligheder. Jeg vil derfor endnu en Gang henstille til den højtærede Justitsminister, at han, naar han kommer til at gennemgaa denne Sags Akter, vil følge den med den største Omhu og ikke glemme den Side af Sagen, som jeg her har fremhævet. Jeg hørte, at den højtærede Justitsminister med stor Omhu tilrettelagde et Bevismateriale vedrørende den anden Industri, jeg havde omtalt, der var han svært velforsynet, og naturligvis er der en god Del sandt i, at disse forhøjede Priser bidrager til at forhøje Læderpriserne. Jeg vilde ønske, at den samme Omhu maatte gøre sig gældende, naar der er Tale om det danske Landbrugs Forsyning med kvælstofholdige Gødningsstoffer.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) lod til at være — jeg ved ikke, om jeg tør sige — indigneret, eller hvad jeg skal kalde det, over, at jeg var kommet med en Henstilling — for andet var det ikke, det var ikke et Krav, jeg havde stillet — om, at Fagforeningerne skulde kunne have Medlemmer med hvilende Kontingent, naar de var arbejdsløse. Det var kommet op for mig blandt andet ved at høre her og andetsteds om de store Krav, der blev stillet af Fagforeningerne. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) lod til at være forbavset over, at jeg var Præst, og fandt, at det var en egen præstelig Tankegang, jeg var i Besiddelse af. Det var imidlertid en god præstelig Tankegang, naar jeg gik ud fra, at det har større indre Værdi for Mennesker selv at bringe et Offer end at kræve af andre. Det haaber jeg, at ogsaa det ærede Medlem har en Følelse af. Han ved sikkert — det har vi alle godt af at sige baade til hinanden og til os selv —, at der stundom kan være større Værdi i dette selv at ofre en Tikronesedel end i at lade andre ofre nogle Hundrekronesedler. Det var denne Henstilling, jeg kom med, for at den kunde blive taget under velvillig Overvejelse, og det var min Mening, at jeg derved gjorde de paagældende noget godt. Det er nemlig altid godt at være med til at løfte, hvor der er Trang til at blive løftet. Jeg forstaar derfor ikke, at min Henstilling kunde vække en saadan Misfornøjelse. Den eneste Maade, jeg kan forklare det paa, er, at det ærede Medlem er blevet saa entrüstet over en saadan Tanke, at han har gjort sig skyldig i den samme Synd overfor mig, som han

mente jeg havde gjort mig skyldig i overfor ham, nemlig at han ikke tilfulde har undersøgt, hvad jeg egentlig har sagt. Saa kan vi jo staa sammen om denne Brøde. Det er ikke værd, vi ser skævt til hinanden for det, naar blot den Tanke, jeg har fremsat, bliver velvilligt overvejet.

Der er og nu sidst af det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Stilling) hentydet til den Stilling, jeg havde taget overfor § 2 i Dyrtidsloven. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem vil finde — det vil han for Resten finde flere Steder, hvad jeg ret hurtigt skal komme til —, at der er god Overensstemmelse i det, jeg har foretaget mig i Tidernes Løb. Naar jeg tog Stilling imod Anvendelsen af § 2 i Dyrtidsloven paa det Tidspunkt, hvor jeg gjorde det, var det, fordi det var min Overbevisning, at paa det Tidspunkt var der ikke Trang til Anvendelsen. Jeg udtalte, og det hørte det ærede Medlem, at paa det Tidspunkt var der ikke Trang til at gaa saa vidt, for der vilde komme en Tid, da Kommunen vilde komme til at ty til sine sidste Ressourcer, og da man vilde fortryde, at man var begyndt for tidligt. Denne Stilling staar jeg ved endnu. Det er sikkert nok, at skal vi komme igennem Vinteren, vil baade Staten og de større Kommuner, der ikke har saa store Krigsindtægter som Københavns og Københavns Omegns Kommuner, komme til at ty til deres sidste Ressourcer. Jeg har nævnt, hvad det ærede Medlem ogsaa meget godt ved, at Aarhus Kommune i det sidste Aar eller saa har laant 8 Mill. Kr. De er ikke alle brugte, selv om de fleste er satte i Omløb; en Del af dem vil vende tilbage. Men det er alligevel sikkert nok, at det var paa et for tidligt Tidspunkt, vi satte § 2 i Virksomhed, og at vi vil komme til at fortryde det. Hvis der er ærede Medlemmer, der har forundret sig over dette, vil jeg sige, at man kan da endelig godt stemme for en Lov, hvori der er mange gode Paragraffer, og saa have Lov til at skønne over, til hvilken Tid en enkelt saadan Paragraf skal træde i Virksomhed, naar dette afhænger af Kommunalbestyrelsens Vedtagelse. Det tænker jeg, det ærede Medlem, naar han faar tænkt sig ret om, vil indrømme mig.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds var ellers i Krigsmaling. Da han skildrede Forholdeneovre i Skaarup og ønskede saa inderligt, at den højtærede Undervisningsminister skulde sende en Nyæse til Skaarup, sad jeg og tænkte: Det ender med, at han henstiller til en eller